

„I mog di” – bajor kitekintő

(Horizonte – Regensburg)

Ha valaki szeretné megérteni a címben szereplő, vagy ahhoz hasonló tájnyelvi elemeket, ajánlom figyelmébe Babsi foglalkozásait. A két hetes képzés során a tanárnő két alkalommal is tartott nekünk délutáni kurzust, ahol hihetetlen energiával, kedvességgel és odaadással próbálta megismertetni velünk szűkebb és tágabb hazája minél több érdekességét, nevezetességét valamint finomságait. Felejthetetlen élmény volt!

Mivel előttem már többen leírták, mi mindent köszönhetnek a regensburgi Horizonte nyelviskolának, nehéz lesz újat „mondani”. Teljes mértékben egyet értek azzal, hogy remekül szervezett és alaposan átgondolt a képzés, elképesztően lelkes tanárok tartották az órákat, én sajnos még ezzel együtt sem egészen azt kaptam, amit vártam. A délelőtti nyelvórákon és a délutáni módszertani foglalkozásokon sem tapasztaltam azt, hogy a kiírásban szereplő programot követjük. Senkit sem szeretnék elijeszteni, a mi két hetünk több szempontból is rendkívüli volt, munkaszüneti nap és utolsó pillanatban jött tanárváltás is nehezítette az előzetes tervek betartását. Ráadásul, ahogy figyeltem a többi csoportot (egy időben vannak az épületben különböző szintű nyelvtanfolyamok és a tanároknak szóló speciális órák is), azt láttam, hogy az intenzív nyelvtanfolyamok igazán hatékonyak, ezeket lelkiismeretfurdalás nélkül tudom ajánlani bárkinek.

A keretprogramok kínálatával teljes mértékben elégedett voltam, két egész napos kirándulás (Passau és Weltenburg) és több esti – délutáni program is szerepelt benne. A kirándulások a rossz idő ellenére is szórakoztatóak voltak (bár rövidek – nem nagyon volt idő csak úgy nézelődni), gyönyörű helyeken jártunk! Mivel a szervezett kulturális program (némafilm élőzenével) nem az én ízlésem szerinti volt, helyette a Turmtheater egyik nyári előadását tekintettem meg, amit nem is bántam meg. A szórakoztató darab nyelvgyakorlásnak sem volt utolsó, és a helyszín különlegessége is emlékezetessé tette az estét. (Ilyen magasra a toronyban csak a színházon keresztül lehet feljutni.) A hétfégi szabadidőben néhány olyan látnivalót kerestem fel, ami a szervezett városnézésekből kimaradt, sőt az egyik nyári délután még a Dunában is megmártóztunk két csoporttársammal.

Mivel az órákon mi sajnos elég keveset beszéltünk, utólag is jó döntésnek bizonyult részemről, hogy a kollégiumi elhelyezés helyett egy családnál kértem szállást. Ők minden közös étkezésnél társalogtak velem, javították a hibáimat, tipikus bajor ételekkel kínáltak. A két hét alatt bemutatták az egész családot (részletekben), sőt, még kerékpárt is kaptam kölcsön, hogy egyszerűbb legyen bejárni az órákra. Nagyon hálás vagyok a törődésükért, figyelmükért, gondoskodásukért.

Szerencsém volt a csoporttársakkal is. Leginkább Közép-Európából érkeztünk (magyarok hárman voltunk), de a délelőtti foglalkozásokon egy amerikai férfi is csatlakozott hozzánk, aki minden sztereotípiát megcáfolt. Gyakorlatilag az első perctől kezdve mindenki jól kijött mindenkivel, nem voltak fárasztó, idegesítő vagy undok emberek. Sokat nevtünk, és ha volt rá alkalom, jókat beszélgettünk.

Talán nem derült ki a fenti sorokból, mert általában kritikus szemmel nézem a világot (Van olyan tanár, aki nem? 😊), de egy pillanatra sem bántam meg, hogy belevágtam ebbe a kalandba. Jóleső fáradtsággal, rengeteg segédanyaggal és új impulzusokkal tértem haza ebből a gyönyörű, történelmi városból, és nem melleleg megvalósítottam azt a kamaszkori elhatározásomat, hogy egyszer még hosszabb időt el fogok itt tölteni. (Akinek volt türelme végigolvasni az irományomat, annak elárulom, a címben szereplő bajor mondat magyarul nagyjából annyit tesz: „Bírlak!”. Mi olyan sokszor mondtuk ki egymásnak a nyelvjárással ismerkedő órán, hogy nekem amint meghallom/meglátom, rögtön minden kellemes/vicces emlék bevillan. Nem véletlenül választottam ki címnek...)

Nagy Csilla